

ÉLETÜNK

XLVII. évf. 10. szám (47. Jg. Nr. 10.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2015. október

AZ IRGALMASSÁG SZENTÉVE

A Szentatya levelet írt Rino Fisichella érseknek, az Új Evangelizáció Pápai Tanácsa elnökének az Irgalmasság szentévében elnyerhető kegyelmekről.

Levelében a Szentatya annak a kívánságának ad hangot, hogy a közelgő irgalmasság rendkívüli szentéve képviselje az Isten irgalmával való találkozás igazi pillanatát minden hívő számára. Ferenc pápa számos pontot kiemel, amelynek figyelmet kell szentelni, hogy meg tudjuk ünnepelni a szentévet. Iránymutatást ad azoknak, akik szentévi búcsút szeretnének nyerni, hogy az mindenkihez Isten irgalmasságának igazi élményeként jusson el.

A pápa kijelenti, hogy az egyházmegyéek hívei vagy a Rómába zarándokló hívek búcsút nyerhetnek, ha elzarándokolnak a szentkapuhoz, amely minden székesegyházban és az egyházmegye püspök által kijelölt templomban, illetve a négy pápai bazilikában nyitva lesz. Búcsú nyerhető a szentévben emellett azokon a kegyhelyeken is, ahol az irgalmasság kapuja nyitva lesz, valamint azokban a templomokban, amelyeket hagyományos szentévi templomként tartanak számon.

Fontos, hogy ez a pillanat összekapcsolódjon elsősorban a kiengesztelődés szentségével és a szentmisével, amely során az irgalmasságról elmélkednek. Kísérje ezeket a szertartásokat a hit megvalósása, az ima a pápáért és szívbeli szándékaiért az Egyház és az egész világ javára.

Ferenc pápa azok felé is fordul, akiknek különböző okok miatt nincs módjuk áthaladni a szentkapun. A betegek és idősök, akik egyedül vannak, és nem tudják elhagyni otthonaikat, éljék meg hittel és örömteli reménnyel a megpróbáltatás e pillanatát, járuljanak a szentáldozáshoz vagy vegyenek részt szentmisén és közösségi imán, akár a különböző kommunikációs eszközökön keresztül. Ilyen módon elnyerhetik a szentévi búcsút.

A pápa figyelme az elítéltekre is kiterjed. Ők is elnyerhetik a búcsút a börtönök kápolnáiban. A Szentatya arra biztatja a rabokat, hogy amikor átlépnek cellájuk ajtaján, gondolatban és imában forduljanak az Atyához. Ez a gesztus felidézheti számukra a szentkapun való áthaladást, mert Isten irgalmassága képes átalakítani a szíveket és a rácsokat a szabadság élményévé.

A szentévi búcsút az elhunytak is elnyerhetik. Ahogy megemlékezünk róluk a szentmisében, úgy imádkozhatunk is értük, hogy az Atya irgalmas arca szabadítsa meg őket minden bűnüktől, és ölelje őket magához végtelen boldogságába.

Ferenc pápa az abortuszhoz folyamodott nőkkel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy Isten bocsánatát senkitől nem lehet megtagadni, aki megbánta vétkét. (...)

Ferenc pápa azt kéri üzenetében, hogy az Egyház a jubileumi évben fedezze fel újra az irgalmasság testi és lelki cselekedeteiben rejlő gazdagságot. Minden alkalommal, amikor egy hívő személyesen megéli ezek bármelyikét, szentévi búcsút nyer.

(Vatikáni Rádió)

Lisieux-i Szent Teréz
Ünnepe: október 1.

Teréz 1873. január 2-án született Martin Lajos József Szaniszló és Guérin Mária Azélia kilencedik gyermekeként. Négyéves volt, amikor meghalt az édesanyja, ezért az apa öt lányával – négy fia egészen kicsi korban meghalt – átköltözött Lisieux-be, ott élt a sógora, Guérin Izidor gyógyszerész a családjával.

Teréz 1881 októberében kezdett iskolába járni a bencés apácákhoz. 1883. március 25-én súlyosan megbetegedett, de pünkösöd napján a Szűzanya megjelent neki, rámosolygott és meggyógyította.

Szerzetesi hivatást érzett – erről már két éves korában tanúságot tett –, és a kolostori élet utáni vágyát csak fokozta két idősebb nővérének, Paulinának és Máriaának a Kármelbe történt belépése.

1886 karácsonyán élte át „megtérsét”. Felfogta, hogy Isten a felebaráti szeretetre hívja őt. További elmélyülését hozta a következő esztendőben az a meghívás, amelyet a Megfeszítettől kapott, aki arra hívta, hogy rajta keresztül akarja megváltó véréért kiárasztani a lelkekre.

1887 pünkösdjének napján, a vesperás után édesapja megadta a beleegyezését, hogy Teréz belépjen a Kármelbe. 1888. május 9-én Teréz átléphette a liseux-i Kármel kapuját „minden illúzió nélkül”, azért hogy „lelkeket mentsen, és elsősorban a papokért imádkozzék”.

1895 januárjában nővérei kérésére és a prióra parancsára elkezdte írni gyermekkorá emlékeit. Nagypéntek éjszakáján Teréz először köpött vért. Nem sokkal utána félelmetes kísértések támadták meg a hite és a remény kérdéseiben, és e kísértések haláláig gyötörték. 1897. április 6-tól a prióra összegyűjtötte Teréz különböző mondásait. Július nyolcadikán költözött be a betegszobába, s a hónap végén felvette a betegek kenetét. Augusztus 19-én másodszor is megkapta a szent kenet szentségét, és szeptember 30-án ezekkel a szavakkal halt meg: „Istenem, szeretlek!”

Terézt 1923-ban boldoggá, 1925-ben szentté avatták. Ugyanebben az évben, december 14-én a missziók főpatronájává nyilvánította a pápa.

Kis Szent Teréz szüleit ebben a hónapban – október 18-án – avatja szentté Ferenc pápa Rómában. □

MÁRIA ÁLDOTT RÓZSAFÜZÉRE

Az Egyház a rózsafüzérnek a közép-kor óta különös hatékonyságot tulajdonított, ezért a legnehezebb ügyeit a közösségben, folyamatosan mondott rózsafüzérre bízta. Olyan pillanatokban, amikor az egész kereszténység került veszedelmbe, a rózsafüzér erejének tulajdonították a megmenekülést, és utána úgy köszöntötték a Rózsafüzér Királynőjét mint a szabadulás kieszközlőjét. (...)

A rózsafüzér természete szerint a békére irányuló imádság, abból a tényből fakadóan is, hogy Krisztust szemléli, aki a Béke Fejedelme és a „mi békénk” (Ef 2,14). Aki hasonlónak válik Krisztus titkához – és a rózsafüzér éppen ezt célozza –, megérti a béke titkát és életprogrammá teszi azt. Emellett a rózsafüzér elmélkedtető erejével, az Üdvözlégek nyugodt egymásutánjával megbékítő hatással van az imádkozóra, s felkészíti arra, hogy befogadja, átélje és maga körül is sugározza azt a békét, ami a Feltámadott különleges ajándéka (vö. Jn 14,27; 20,21).

A rózsafüzér a béke imádsága a szeretet gyümölcsei miatt is, melyeket létrehoz. Ha jól végzik mint elmélkedő imádságot, a rózsafüzér, miközben titkaival elősegíti a Krisztussal való találkozást, észrevételi a testvérekben is, főleg a szenvedőkben Krisztus arcát. Hogyan lehetne szemlélni például az örvendetes titkokban a Betlehemben született Gyer-

meket anélkül, hogy föl ne ébredne bennünk a vágy befogadni, megvédeni és elősegíteni az életet, a világ bármely részén szenvedő gyermekekre gondolva? Vagy lehetne-e követni a kinyilatkoztató Krisztus nyomait a világosság titkaiban anélkül, hogy boldogságai tanúi ne lennénk a mindennapi életben? S miként lehetne szemlélni a keresztet hordozó és megfeszített Krisztust anélkül, hogy ne éreznénk: Cirenei Simonna kell lennünk minden szenvedő vagy reménytelenségbe jutott testvér mellett? (...)

Azaz, miközben a rózsafüzér lelki szemeinket Krisztusra szegezi, a világ békéjének építőjévé is tesz bennünket. A maga kérő és közösségi jellegénél fogva, összhangban Krisztus felhívásával, mely szerint „mindig és belefáradás nélkül” kell imádkozni (Lk 18,1), a rózsafüzér feljogosít arra, hogy reméljük: ma is meg lehet oldani a béke nehéz kérdését. A rózsafüzér nem arra készlet, hogy kimene-küljünk a világból, hanem arra, hogy nagylelkűen és felelősséggel tekintsünk rá, és meg hozza nekünk az erőt, hogy az isteni segítségben remélve közeledjünk hozzá azzal a szilárd elhatározással, hogy minden körülmények között tanúságot teszünk a „szeretetéről, mert az a tökéletesség köteléke” (Kol 3,14).

(Részlet Szent II. János Pál pápa Rosarium Virginis Mariae című apostoli leveléből)

MAGYAROK NAGYASSZONYA-KÁPOLNA WASHINGTONBAN

Erdő Péter bíboros az Egyesült Államokba látogatott

Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek augusztus utolsó napjaiban az Amerikai Egyesült Államokban tett látogatást. Az út során találkozott a New York-i magyarok képviselőivel, részt vett a metropoliszban megtartott vallásközi tanácskozáson, és a látogatás legfontosabb eseményeként megáldotta a washingtoni Magyarok Nagyasszonya-kápolnát.

Az amerikai látogatáson részt vevő Erdő Péter bíboros augusztus 26-án a New York-i Magyar Ház tulajdonos szervezeteivel és vezetőségével, a Szent István Egyházközség Világi Bizottságának vezetőivel és Kumin Ferenc főkonzullal találkozott.

Erdő Péter a találkozó első részében egy zártkörű fogadáson a New York-i Szent István-templom bezárása kapcsán az amerikai római katolikus templomok működésének körülményeiről tájékozódott.

A beszélgetésen a Külföldi Magyar Cserkész Szövetség, a Széchenyi István Társaság, az Amerikai Magyar Könyvtár és Történelmi Társulat, az Amerikai Magyar Irodalmi és Oktatási Alapítvány, és a Szent István Egyházközség Világi Bizottsága tagjai vettek részt.

Az est hátralevő részében Kumin Ferenc, Magyarországi Főkonzulja nyilvános beszélgetés keretei között kérdezte Erdő Péter bíborost a római katolikus egyház magyarországi működéséről, a hitélet átalakulásáról, valamint a New York-i Szent István-templom bezárásának és egy le-

hetséges New York-i magyar misszió megalakításának körülményeiről.

*

Augusztus 29-én, szombaton a washingtoni Szeplőtelen Fogantatásról nevezett nemzeti kegyhely bazilikájában az ünnepi szentmisét követően Erdő Péter bíboros, Donald Wuerl bíborossal, washingtoni érsekkel megáldotta a Magyarok Nagyasszonya-kápolnát.

A washingtoni Szeplőtelen Fogantatásról nevezett nemzeti kegyhely bazilikájában bemutatott ünnepi szentmise főcelebránsa Donald Wuerl bíboros, washingtoni érsek volt, a homíliát Erdő Péter bíboros mondta.

(Folytatás a 2. oldalon)

Erdő Péter bíboros áldotta meg a kápolnát

HITÜNK KÉRDÉSEI

Az ateizmus fénykora

A 19. század az ateizmus fénykora. Az emberek tanúi voltak a tudományok könyörtelen fejlődésének. Ateista barátaink meg voltak győződve, hogy a válást ki kell irtani. A hit etikája című, 1871-ben megjelent könyv szerint: „Mindig, mindenhol és mindenki számára ártalmas az a hit, amely nincs kellőképpen bizonyítva. Megbocsáthatatlan bűn, ha valaki nem a hit ellenfele. Legyen szó bármily erkölcsi, tudományos vagy vallásos jellegű elképzelésről, kötelességünk, hogy csak olyasmit higgyünk, ami pontosan bizonyítható az utolsó részletig”.

Minden emberrel szemben abszolút erkölcsi követelményként fogalmazódik meg, hogy bizonyítaniuk kell, amit hisznek. A vallásnak rövidesen hanyatt-homlok vissza kell vonulnia.

Az ateisták azt állították, hogy a természettudományok eldöntötték a hit és az ateizmus vitáját. Több természettudós kiállt az ateizmus mellett. Szerintük a hit a világ egyik legnagyobb baja. Mivel nem bizonyítékokon alapuló meggyőződés, a hit a vallás fő hibája. Ezt fogalmazta meg az 1876-ban megjelent „A tudomány csatateréi” mű. Sok folyóirat beállt a csatasorba, hogy népszerűsítsék az ideológiát: a vallás és a tudomány ellenségek.

A fogalmazás kemény, de bizonyos fokig megmagyarázható az adott kor szellemi áramlatainak ismeretéből. Az akkori filozófia mindent ésszel, spekulatív módon akart magyarázni, és félretette a tapasztalatot. Gondolkodás útján desztilláltak véleményüket, függetlenül a valóságtól. Kantnak meg is mondták, hogy filozófiája nem egyezik a valósággal. Azt válaszolta rá: *Annál rosszabb a valóság számára.* Kant a végtelenségig tudta bosszantani elméleteivel a kutatókat. Goethe a színekről írt tanulmányát többre becsülte, mint költői tevékenységét. Amit írt, nevétséges volt Newton kutatási eredményei mellett. Hegel meghatározását a hőtánról elmondani is szégyellem. Nem csoda hogy a kutatók, a természettudósok elfordultak az ilyen eszmefuttatásoktól. Általános lett a vélemény, hogy a filozófia haszontalan, csak üres játék, tartalmatlan szavakkal. Voltak tudósok, akik ezt a véleményt a vallásra is alkalmazták. A fizika mindinkább a tapasztalatokon, megfigyeléseken alapuló

ismeretekkel gazdagodott, miközben a filozófia elvont fogalmaival beláthatatlan magasságban keringett.

Ennek ellenhatásként jött létre egy olyan elmélet, amely csak azt ismerte el, ami az érzékszervek által felfogható, számolható és felmérhető. Ebben az időben a fizika majdnem csak a mechanikából állt. Mindent szigorúan kiszámíthatónak és meghatározottnak tartottak. A bolygók járását a jelenben, a múltban és a jövőben ki tudták számítani. Ugyanezt vélték a fizika többi törvényéről is. Az érvelés ma is hallható a közfelfogásban: csak azt hiszem, amit látok.

Ennek a tudományos világképnek képviselője Pierre-Simon de Laplace. Ebben a világképben minden megállapítás kiindulópontja a pontos megfigyelés. Csak így lehet pontosan leírni a természeti jelenségeket. Így állapíthatók meg a fizikai törvények, amelyek segítségével minden kiszámítható és összefüggésbe hozható. Nincs szükség filozófiai meggondolásra, a világ megmagyarázza saját magát. Az esetleges elmélet már eleve metafizika-gyanús. Ezért nem fogadták el a fizikusok az atom létezését. Ha 1900 előtt valamelyik tudós ilyesmit mondott, sajnálkozva győgyíthatatlan agylágyultnak tartották és kimosolyogták. Még 1914-ben is bizonyítania kellett, hogy az atom olyan valóság, mint a túrós palacsinta, vagy a záptojás. Sok könyvet kellett megírni, hogy a fizikusok elhiggyék, hogy vannak atomok.

A gondolkodással kiskekulált elméletek nem kaptak helyet a tudományban

A természettudomány nem az eszmefuttatásra, hanem a tapasztalatra épül –tanították. Ez még inkább növelte a szakadékot a filozófia és a többi tudomány között.

Azt az elképzelést, hogy a tudomány és a vallás folytonos konfliktusban lennének, bármennyire népszerű volt is a 19. század végén, ma már egyetlen tudománytörténész sem veszi komolyan. Az ateizmus egyik utolsó bástyája az a mítosz, hogy a tényekre alapozott tudomány harcban áll a hitre alapozott vallással, csak a népszerűsítő irodalomban él tovább. E torzkép nemcsak napjainkra alkalmazva hamis, de a mai történettudomány a múlttra vonatkozóan is tévesnek nyilvánította. A mítosz azonban él. Nép-

szerű olyan ateista írásokban, melyeket nem zavarnak a tudósok eredményei.

Az újabb történész nemzedék kimutatta, hogy a tudomány és a vallás közti konfliktus fogalma csak olyan társadalmi konstrukció, mely egyes egyházi intézményekkel szembeni érzelmekből táplálkozik. A tudomány és a vallás közti kölcsönhatást a társadalmi körülmények határozták meg. A viktoriánus korszak keltette a hadiállapot mítoszá. Egy tanulmány szerint az angol társadalomban egy jellegzetes társadalmi folyamat játszódott le. Erősödő verseny folyt a 19. századi társadalom két csoportja, a papság és a hivatásos tudósok között. A század elején a papság számított elitnek, ennek jelképe a „tudós pap” ismert képe. A hivatásos tudós megjelenésével megindult a harc az elsőbbségért, hogy ki uralja az angol kultúrát a 19. század második felében. A 19. század elején az angol tudományos akadémia sok papot számlált tagjai között; a század végére viszont olyan kép élt a papságról, hogy nem célja a tudomány művelése. Ennek eredményeképp rokonszenvenessé vált egy olyan modell, mely udvariatlanul bánt a vallás képviselőivel. A hivatásos tudósok el kívántak távolodni amatőr társaiktól. Célszerűnek tűnt, hogy a természettudományok ellenfelének állítsák az egyházat.

Időközben a 19. századi természettudomány is nagy változáson ment át. A fizika nemcsak arra az eredményre jutott, hogy a tények megállapítására az érzékszervek nem elégségesek, hanem arra is, hogy szükségük van elméletekre, azaz a filozófiára, és ha az empirizmus következetes akar lenni, akkor végül éppen a tudományt teszi lehetetlenné, a tudományt kérdőjelezi meg, a tudomány fejlődését gátolja.

Elméletnek azt nevezzük, ha logikusan összekapcsolunk az okokról és következtésekről bizonyos számú megállapítást, egységes rendszerben. Másfajta elmélet, ha az egységbe foglalás csak az okoskodás alapján feltételezett valószínűség által jött létre. Ekkor az elmélet egy vagy több bizonytalan elemet tartalmaz, ami az ellenőrizhetőség határán túl fekszik.

A tudósoknak is hitre van szükségük. A tudományos igazság nem más, mint az előző tévedések összessége. Senki sem látott még atomot Dalton idejében, a bolygók vonzását sem kísérletekkel állapították meg. Ezek elméletek voltak, míg aztán az idő bizonyította igazukat. Amit írtak, csak feltételezés volt.

Gaál Jenő SVD

29-én felszentelt magyar kápolna létrehozásának támogatásáért és személyes jelenlétéért. Ezt követően Soltész Miklós, az Emberi Erőforrások Minisztériumának egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára méltatta az amerikai magyarság, a magyar nagykövetség, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és Magyarország munkáját, melynek eredménye az új kápolna.

*

A migráció és a vallási kisebbségek, elsősorban a keresztények üldözésének kérdése fontos hangsúlyt kapott azon a New York-i vallásközi tanácskozáson, amelyen Erdő Péter bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa elnöke is részt vett.

„A Lelkiismeret Hívószava Alapítvány nagyra értékeli Erdő bíborosnak és az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának az ahhoz a kezdeményezésünkhöz nyújtott támogatását, amelynek célja a vallási kisebbségek, különösen a keresztények üldözésének meggátolása” – mondta Arthur Schneier rabbi.

Az 1965-ben megalapított Lelkiismeret Hívószava Alapítvány (Appeal of Conscience Foundation, ACF) világ-szerte a vallásszabadság, az emberi jogok és a tolerancia érdekében fejti ki tevékenységét. □

IMASZÁNDÉKOK

Októberre

Egyetemes szándék: az emberkereskedelem megszüntéséért. Hogy az emberek áruként kezelése, a rabszolgaságnak ez a modern formája, gyökerében szűnjön meg.

Az emberkereskedelem korunk égető problémája. Megbízható statisztikák szerint jelenleg csaknem 21 millió ember szenved emberkereskedelem áldozataként. Az áldozatok 79 százaléka prostitúcióra kényszerített nő, 18 százaléka rabszolgamunkára kényszerített ember, 3 százalékát pedig szervátültetés céljából adtak el. Az áldozatok különböző módokon jutnak ilyen tragikus helyzetbe: többségük erőszak vagy becsapás áldozatai, mások pedig reménytelen nyomorukból menekülni próbálva engedtek csábító hamis ígéreteknek. Az emberkereskedelemre fordított pénzösszeg évente 32 milliárd dollárt tesz ki. Az emberkereskedelem ma a szervezett bűnözés egyik fő formájává lett. Ezért nem csoda, hogy Ferenc pápa már többször erélyesen felemlelte hangját ellene. Az alábbi szöveget Ferenc pápának a Vatikánnál akkreditált nagyköveteihez 2013. december 12-én mondott beszédéből vettük:

Ma egy olyan jelenségen szeretnék Önökkel elgondolkozni, amely engem mélyen érint, mert az emberi személyek méltóságát sérti. Ez pedig nem más, mint a mai világban folyó emberkereskedelem. Ez a kereskedelem a rabszolgaság új formája, mely, sajnos, egyre inkább terjed, még a fejlett országokban is. Leginkább a társadalom legebezhetőbb tagjait érinti: különböző korosztályhoz tartozó nőket, gyerekeket, fogyatékosokat, nyomorgókat, szétesett családok tagjait és nehéz társadalmi helyzetbe került személyeket. Bennünket, keresztényeket az ő sorsuk különösen érint, hiszen Jézus Krisztus a legszegényebbekkel és legrászorulóbbakkal azonosította önmagát. Közös erőfeszítést kell tennünk, hogy ezeket a nőket, férfiakat és gyermekeket kiszabadítsuk, és véget vessünk ennek a szégyenletes kereskedésnek. Emberek millióiról van szó, és nem tűrhetjük, hogy az emberi méltóságnak e meggyalázása folytatódjék. Jóakarátú embereknek össze kell fogniuk, és nem szabad megengedniük, hogy ezeket a nőket, férfiakat és gyermekeket áruként kezeljék, becsapják, megerőszakolják, újra meg újra eladják, végül pedig vagy megöljék, vagy emberi roncsként magukra hagyják. Szégyenletes dolog, hogy a mai világban ilyen dolgok történnek.

Az emberkereskedelem az emberiség ellen elkövetett bűn. Emberi személyeket sohasem szabad eladni és megvásárolni, mintha csak használati tárgyak lennének. Az emberi nemet korunkban érintő csapásról van szó. Hiszem, hogy nemzetközi erőfeszítéssel meg tudjuk szüntetni ezt a csapást. Dolgozzunk ki egy hatásos stratégiát az emberkereskedelem ellen, hogy sehol a világon ne használjanak többé embereket pusztá eszközként, hanem mindig tartsák tiszteltetben sérthetetlen méltóságukat.

Ferenc pápa

Evangelizációs szándék: az ázsiai misszióért. Hogy Ázsia keresztény közösségei misszionárius lelkülettel hirdessék az Evangéliumot mindazoknak, akik még ezt várják.

Ázsiának csaknem minden országában vannak már virágzó keresztény közösségek. Viszont az is igaz, hogy a legtöbb ázsiai országban még csak a lakosságnak kisebbsége fogadta be hittet az Evangéliumot. A nem-keresztény többség között élő keresztény kisebbségnek nem könnyű a helyzete.

(Folytatás a 4. oldalán)

MAGYAROK...

(Folytatás az 1. oldalról)

A szentmisén Kövér László, az Országgyűlés elnöke, Soltész Miklós, az Emberi Erőforrások Minisztériumának egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára, Szemerkényi Réka washingtoni magyar nagykövet, és mintegy hétszáz egyesült államokbeli, illetve kanadai magyar volt jelen. Kövér László, az Országgyűlés elnöke Szent István zászlót ajándékozott a bazilikának.

2006-ban, az 1956-os forradalom 50. évfordulójára a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia imaévet hirdetett a nemzet lelki megújulásáért. Ebben az esztendőben Erdő Péter bíboros kérelemmel fordult Theodore McCarrick atyához, Washington akkori érsekéhez és a Szeplőtelen Fogantatás-bazilika, az Amerikai Egyesült Államok nemzeti szentélye igazgatótanács elnökéhez, hogy létesítsenek egy, a Magyarok Nagyasszonyának és Szent Istvánnak, a magyarok első királyának szentelt kápolnát az Amerikai Egyesült Államok kiemelt kegyhelyén.

2006-ban a szentély bizottságai értékelték a kérést, megadtak egy helyszínt, ahol a kápolna kialakításra kerülhet, és még az év novemberében végső jóváhagyásra előterjesztették a washingtoni nemzeti szentély igazgatótanácsa elé.

2007 júniusában a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia kijelölte Kiss G. Barnabás OFM testvért, mint képviselőjüket a szentély felé, hogy koordinálja a magyar kápolna projektjét, valamint hogy előteremtse a szükséges anyagiakat.

A kápolna tervezése 2009-2012-ig tartott, berendezésének elkészítése 2014-ben kezdődött. A kápolna kialakítása 2015 áprilisától augusztusig tartott, augusztus 29-én Donald Wuerl bíboros, washingtoni érsek, a nemzeti szentély igazgatótanácsának elnöke, valamint Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke áldotta meg.

A kápolna a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia, a magyar állam és az észak-amerikai magyarság nagylelkű támogatásával jöhetett létre.

*

Augusztus 30-án, vasárnap, helyi idő szerint 10 órakor Erdő Péter bíboros magyar nyelvű szentmisét mutatott be a washingtoni Szeplőtelen Fogantatás-bazilika attemplomában, az előző nap megáldott Magyarok Nagyasszonya-kápolna közelében, az Egyesült Államokban, valamint Kanadában szolgáló magyar lelkipásztorokkal közösen. A szentmise után Kiss Barnabás OFM detroit-i magyar lelkész köszönetét fejezte ki a bíborosnak az augusztus

ELHUNYT PASKAI LÁSZLÓ BÍBOROS

Életének 89., rendi fogadalmának 66., áldozópapságának 65., püspökségének 38. évében, augusztus 17-én reggel Paskai László bíboros, nyugalmazott esztergom-budapesti prímás-érsek visszaadta lelkét Teremtőjének.

Szegeden született 1927. május 8-án. Apja Paskai Ádám, anyja Ördög Mária. Egy fiútestvére van. 1945-ben a szegedi piarista gimnáziumban érettségizett, és ezután augusztus 29-én Szécsényben belépett a ferences rend Kapisztrán Szent Jánosról nevezett rendtartományába. A szerzetesrendben a Pacifik nevet kapta. A ferences rendben 1949. október 4-én tett örökfogadalmat. Teológiai tanulmányait Gyöngyösön kezdte.

A rend szétszórátása után a Nagyváradi Egyházmegyéhez került, és tanulmányait Budapesten a Hittudományi Akadémia hallgatójaként fejezte be, ahol 1952-ben teológiai doktori címet szerzett.

Budapesten szentelték pappá 1951. március 3-án. Ezután Szegeden püspöki szertartó volt. 1955-ben Szegeden a szeminárium prefektusa és a teológiai főiskola tanára, 1962-ben a szeminárium spirituális; 1965–1969 között Budapesten a Központi Papnevelő Intézet spirituális, 1973-tól rektora volt. Közben 1965–67 között a Hittudományi Akadémián a filozófia megbízott tanára, 1967–1978 között nyilvános rendes tanára volt.

VI. Pál pápa 1978. március 2-án címzetes bavagalianai püspökké és veszprémi apostoli kormányzóvá nevezte ki. Püspökké szentelése 1978. április 5-én Veszprémében történt. Szentelője Lékai László bíboros, esztergomi érsek, társzentelői Kádár László érsek és Kisberk Imre püspök voltak. Püspöki jelmondata: In virtute spiritus / A lélek erejében (Lk 4,14). 1979. március 31-én veszprémi megyéspüspökké nevezték ki. II. János Pál pápa 1982. április 5-én utódlási joggal kalocsai koadjutor érsekké nevezte ki.

1986. június 30-án, Lékai László bíboros halála után a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökévé választották meg, e tisztséget 1990. szeptember 17-ig töltötte be. Az esztergomi érseki székre való kinevezése 1987. március 3-án történt, így Magyarország primása lett. 1988. június 28-án a pápa bíborossá kreálta, és címtemplomául kijelölte a Corso d'Italián levő Avilai Szent Teréz-templomot. Rómában 1988-tól tagja volt a Megszentelt Élet Intézményei és

az Apostoli Élet Társaságai Kongregációjának, a Justitia et Pax Pápai Tanácsnak és a Kánonjogi Kódex hiteles értelmezésével foglalkozó pápai bizottságnak.

1988. augusztus 20-án II. János Pál pápát a püspöki konferencia nevében lelkipásztori látogatásra hívta meg, amely 1991. augusztus 16–20. között történt meg. 1989-től volt tagja a Keleti Egyházak Kongregációjának. 1989 májusában Kárpátalján tett látogatást, elindította a helyi Római Katolikus Egyház újjászervezését, majd 2002. március 27-én a Szentszék megyéspüspökséggé szervezte ezt a területet, melynek első püspöke Majnek Antal. Mindszenty József földi maradványait Mariazellből hazahozatta, és 1991. május 4-én újratemette az esztergomi bazilika altéplomában, majd 1994-ben elindította boldoggáavátását.

Az új időknek megfelelően II. János Pál pápa magyarországi látogatása évében, 1991-ben ökumenikus szellemben nemzetközi konferenciák vették kezdetüket, amelyek azóta is tartanak. Ezeket a levéltár szervezte Esztergom várossal, majd Komárom-Esztergom megyével karöltve, és ennek eredményeként publikációk láttak napvilágot. Mindezeket Paskai László bíboros pártfogolta védnökként és előadóként is. Nem véletlen, hogy az 1991-es konferencia és a hozzá kapcsolódó kiállítás kötetei ajándékként kerültek a Szentatyához. Emellett megindulhatott a Strigonium Antiquum periodika is. Létrehozta az esztergom-budapesti zsinat szellemében az Egyháztörténeti Bizottságot, amely évente rendez konferenciát Budapesten a főegyházmegye történetével foglalkozó kutatók részvételével. Ennek eredményeként rendezhette meg a millennium alkalmából készülő vatikáni kiállításához kapcsolódva a konferenciát, amelynek előadásaiból összeállt a

Miscellanea Ecclesiae Strigoniensis periodika első kötete. Amikor az Állami Egyházügyi Hivatal 1989-ben megszűnt, és kihirdették az úgynevezett harmadik magyar köztársaságot, akkor nagyobb mozgásteret biztosítottak az Egyháznak.

A Szentszékkel folytatott megbeszélések értelmében 1990-ben megújult a vatikáni diplomáciai kapcsolat, és Angelo Acerbi nuncius hazánkba érkezett. II. János Pál pápa lelkipásztori céllal 1991-ben hazánkba látogatott.

A Szentatya 1993-ban a Hungarorum gens kezdetű rendeletében a magyar egyházmegyéket átszervezte, így az eddigi esztergomiból Esztergom-Budapesti Főegyházmegye lett. Még ebben az évben az érsekség átköltözött Budapestre.

Paskai László 1994. július 3–9. között, Magyarországon a II. Vatikáni Zsinat után elsőként megszervezte az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Zsinatot. Több templomot szentelt föl: 1987-ben a győri Szentlélek-templomot és a budapest-pünkösdfürdői Boldog Özséb-templomot, 1994-ben Budapest-Kőbányán a Szent György-templomot és Budapest-Kelenföldön a Szent Gellért-templomot, 1995-ben Újpest-Káposztásmegyeren a Szentháromság-templomot, 1996-ban Budapest-Lágymányoson a Magyar Szentek templomát, valamint a Budapest-Zoborhegy téri Regnum Marianum-templomot, 2000-ben Budapest-Pestszentlőrincen a Szent Margit-templomot, valamint Budapest-Rákoskeresztúr-Madárdombon a Szent Pál-templomot, 2001-ben Budapest-Soroksár-Újtelepen a Fatimai Szűzanya-templomot.

Több egyházmegyei és országos egyházi ünnepség szorgalmazója volt. Nagyszabású ünnepségsorozatot rendeztek a határokon átvélően Szent Adalbert tiszteletére, a millenniumot a Szent Korona Esztergomba vitelével ünnepelték meg. A Vatikán és egyes országok szorosabb kapcsolatát kifejező vatikáni ki-

állítások sorában a magyar Egyház az első közt vehetett részt 2001-ben. 2002. december 7-én II. János Pál pápa elfogadta a 75. évét betöltött bíboros lemondását, Paskai László ekkor a főegyházmegye apostoli adminisztrátora lett, e szolgálatot 2003. január 11-ig látta el. 2003. március 23-án Batthyány-Strattmann László boldoggá avatási szentmiséjén II. János Pál pápa mellett koncelebrált.

Nyugdíjba vonulása óta Esztergomban, a Símor János Nyugdíjas Papi Otthonban lakott, és ahol tudott, segített a lelkipásztorkodó papságnak és utódának, Erdő Péter bíborosnak. 2008. október 23-án Esztergom díszpolgárává választották.

Nehéz években vezette az Esztergomi, majd az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyet, olyan időszakban, amikor megváltozott az ország és az Egyház egész élete – emlékezik Erdő Péter bíboros az elhunyt főpásztorra. Ez az az időszak, amikor a rendszerváltozással új intézményes lehetőségek nyíltak az egyházak előtt is, amikor hazatért Mindszenty bíboros úr, és újratemették Esztergomban. Ez az időszak, amikor kétszer is pálapátogatásra került sor Magyarországon: először 1991-ben, aztán 1996-ban. Ez az időszak, amikor rengeteg új egyházi intézmény kezdhetett meg ismét a munkáját. Olyan idők voltak azok, amelyek mindenkitől állóképességet, nyitottságot, új ötleteket kívántak. (...)

A hit embere volt, a legfontosabbnak tartotta az egyházmegye életében az Ol-társiszség és a Szűzanya tiszteletét. Különösen szívén viselte a kárpátaljai misszió ügyét.

Az elhunyt főpásztor lelki üdvéért 2015. augusztus 22-én, szombaton 10.00 órakor – végakarátának megfelelően – koporsója előtt rózsafüzért imádkoztak, majd 10.30 órakor szentmisét mutattak be az Esztergomi Főszékesegyházban. Ezt követően helyezték örök nyugalomra földi maradványait a főpásztorok temetkezési helyén, a bazilika altéplomában.

Esztergom-Budapesti Főegyházmegye – Magyar Kurír

NAGY KIHÍVÁS KÖZEPETTE

Veres Andrászt választották az MKPK új elnökévé

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) őszi rendes ülésén, szeptember 2-án megválasztották az új tisztségviselőket. Az MKPK új elnöke Veres András szombathelyi megyéspüspök lett.

– Mit jelent, amikor az ember bent ül a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) rendes ülésén, és megválasztják a testület elnökévé?

– Mindenekelőtt azt kell elmondanom, hogy váratlanul, meglepetésszerűen ért a megválasztás, nem készültem rá, olyannyira nem, hogy a kétnapos ülésnek megfelelően csak két váltás ruhát hoztam magammal. De nyilvánvaló, ha belegondol bárki, azt megtiszteltetésként kell venni, ha a püspöktársai bizalmat szavaznak neki. Miután ezt a bizalmat éreztem a szavazásban, örömmel és készséggel mondtam igent. (...)

– Krisztus nyomán az egyházi élet gazdagsága folyamatosan megmutatkozik. A püspök úr Erdő Péter főrelátor mellett részt fog venni az idei családszinóduson. Hogyan tekint az újabb mandátum tükrében erre a szinódusi jelenlétre?

– Nyilván az, hogy most elnökké választottak, ebben kevésbé fog befolyásolni, hiszen korábbi döntés alapján amúgy is a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciát kellett volna szinódusi küldöttségként képviselnem. Tehát ebben változás nem lesz. (...)

– Püspök úr, hogyan írható le a megválasztásával kialakult helyzet?

– Talán az olvasók számára is evidens, hogy minden püspök az egyházmegyéjében önálló, teljes felelősséggel rendelkezik. Tehát a püspöki konferencia elnöke nem főnöke egyik püspöknek sem. (...) Az mindenki számára evidens, számomra is, hogy Erdő Péter bíboros úr Magyarországon a legmagasabb rangú főpap, bíborosi mivoltánál fogva. Ő ugyanazzal a felelősséggel vezeti az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyet, mint bármely más püspök a saját egyházmegyéjét az országban. Ugyanakkor ez nem lehet akadálya annak, hogy együtt is tudjunk dolgozni. (...)

– Mit üzen a katolikus híveknek?

– Nagy kihívás közepette vagyunk itt, 2015–2016-ban, hiszen a világ nagy változás előtt áll. Ma kereszténynek lenni állandó hitvalló életet igényel, és ennek csak akkor tudunk megfelelni, ha mindennap készek vagyunk a krisztusi hitben elmélyülni, és elkötelezettségünknek még inkább eleget tenni – úgy, hogy nemcsak mi haladunk ezen az úton, hanem másokat is hívunk.

Kuzmányi István/Magyar Kurír

„A GYÖKEREK ADJÁK MEG A TARTÁST”

Cserháti Ferenc püspök Norvégiába látogatott

A külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott püspök Szent István napja alkalmából kereste fel az Oslóban és környékén élő magyarokat, és együtt ünnepelte velük az Eucharisziát augusztus 23-án a norvég főváros Szent József-templomában.

A délután 4 órakor kezdődő szentmisén mintegy százan vettek részt. A püspök Szent István király életét, hitét és munkáját méltatta, és buzdított a Szent István-i értékek tiszteletére; a magyarság és a hit megtartásának és továbbadásának felelősségére. Ennek pedig legalapvetőbb eleme a nemzeteket felépítő, de a nemzeteknél és társadalmaknál is régebbi egység, a napjainkban leginkább ideológiai téren kikezdett család. Szent István, az erős, bátor, szent életű családfő nemcsak saját háza népe, hanem az ország, a nemzet keresztény életét is megalapozta. Első királyunk sikerrel védte meg kora kihívásaival szemben a hitet és azt a bölcs felismerést, hogy az ország jövőjének záloga a keresztény Európához tartozás.

A szentmisét követő agapén az egybegyűltek a hit megtartásának gyakorlati oldalához is kaptak biztatást a főpásztortól, valamint pozitív példákat az

emigrációban élő magyarság más közösségeinek életéből. A gyökerek adják az embernek a tartást – hangsúlyozta Cserháti Ferenc. – A modern technika ugyan sokat segíthet az anyanyelv és a hit megőrzésében, de az élő szó és példa – többek között a gyermekeiket nevelő szülők részéről – nem helyettesíthető, és igazán az tud hatni a mai világban is – tette hozzá.

Molnár Sebástyén

Fotó: Kovács Ferenc

Cserháti püspök és az oslói magyarok

Gyerekeknek

AZ ÓRANGYAL VIGYÁZ RÁNK

Száz évvel ezelőtt zajlott az első világháború. Egy évszázad hosszú idő, de az én családom ma is „emlékszik” azokra az évekre: szájról szájra, apáról fiúra „hagyományozódik” egy történet, dédnagypapám csodás megmenekülése.

Egyszerű katonaként került az olasz frontra, ahol az Osztrák–Magyar Monarchia csapatai harcoltak az itáliai haderő ellen, s ahol aztán több tízezer magyar ifjú halt hősi halált, a híressé-hírhedtté vált Doberdói-fennsíkron. A harcok közepette, sürgős üzenetet kellett elvinni az egyik közeli faluba, az ott állomásozó bajtársaknak. A parancsnok dédnagypapát jelölte ki a feladatra, és ő útra is kelt. A faluba érve átadta az üzenetet, majd betért egy rövid imára a település kis templomába. Visszatérve a harcok helyszínére, szörnyű kép fogadta: támadás érte a századot, egyik magyar katona sem élte túl a csatát. Így az egységből egyedül a dédnagypapám maradt élet-

ben, s később, a háború befejeztével visszatérhetett szülőföldjére, és (újra)kezdte az életét.

Vajon véletlen volt a csodás megmenekülés? Mi hiszünk benne, hogy Valaki vigyázott rá. S hogy miért éppen októberben mondtam el ezt a történetet? E hónap második napja Egyházunkban a Szent Órőrangyalok ünnepe. Az angyalok szellemi teremtmények, szünet nélkül dicsőítik Istent, körülveszik Krisztust, akit üdvözítő küldetésében szolgálnak. A katekizmus a következőket tanítja: a gondos szülő védő vezetőt biztosít az útra gyermeke mellé, a mennyei Atya is ezt teszi a veszedelmek ellen. Ahogy azon a száz évvel ezelőtti napon a dédpapám mellett ott volt az ő őrangyala, ugyanúgy biztos lehetsz benne, hogy melletted is áll egy angyal, aki vigyáz rád és segít neked életed nehéz pillanataiban. Neked is van őrangyalod!

Kovács Péter

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (12.)

A bahá'í hit a jövő világvallása? Tanításuk – a bábák és kezdetben maguk a bahá'íak is a siíták egyik ágát, szektáját alkották. Később egyes pontokban eltértek az iszlám felfogásától, 1935-ben pedig Shoghi Effendi megtiltotta a szekta tagjainak, hogy egyidejűleg más vallás tagjai is lehessenek. Ma pedig önálló világvallásnak tekintik magukat; a siíták pedig üldözik őket. Nem könnyű meghatározni, hogy meddig lehet egy csoportot egy vallási közösség ágának, illetve mikor kell már új vallásnak tekinteni. Tény az, hogy az iszlám kitörölhetetlenül ráütötte bélyegét a bahá'íak szoros értelemben vett vallási életére, valamint a társadalomról alkotott felfogására. Alapítójuk akaratának megfelelően Bahá'u'llah Legszentebb Könyv – Kitab-i-Akdasz című írását tekintik szentírásuknak, amelyet a hívőknek állandóan figyelembe kell venniük. Tanításuk részletei más írásokban is megtalálhatóak. A hitvallásuk magját a következő mondas fejezi ki: egy az Isten, egy a vallás, egy az emberiség.

Egy az Isten! A bahá'íak azt hiszik és vallják, hogy egy az örökkévaló Isten, aki a világ transzcendens, mindenható, szent Ura. Az isteni valóság azonban láthatatlan, felfoghatatlan, hozzáférhetetlen a teremtmény számára; az Isten megismeréséhez vezető út zárva van és tilos. Isten megnyilvánulásainak egyetlen és kiváltságos helyei és ennek következtében akaratának közvetítői a független

próféták: ők tükrözik Istent az emberek számára. Az embereknek tehát fel kell ismerniük az isteni küldötteket, és engedelmeskedniük kell nekik. A közönséges halandóknak teste és lelke van, a független próféták viszont részesedtek a Szentlélekből is, ezért Isten büntetlen és tévedhetetlen Megnyilvánulásai. Számukra a Szentlélek nem a keresztény hit által vallott harmadik isteni Személy, hanem külön kategóriát alkot Isten és az emberi lélek között.

Vallásgyakorlataik: hitvallás, napi ima háromszor, évi böjt, alamizsnálkodás, zárandoklat. Nincsenek imaházai, mindegyik földrészen csak egy templomot építenek, amelyet elvileg más vallás követői is használhatnak és a templomok mellett kultúrtermek is vannak. Bár ellenzik az aszkétikus életet, a 15 évet betöltött, 70 év alatti tagok számára kötelező az évi 19 napos böjt. Elvárják, hogy a hívők alaptökéjük jóvedelmének 19 százalékát a hitközösségnek adják. A férfiak számára előírás, hogy legalább egyszer zárandokoljanak el Akkóba vagy Haifába. Vallási összejöveteleik központjában a szent könyv olvasása és a továbbképzés áll. Sürgetik a 10 parancsolat megtartását és elvárják, hogy a tagok nemi életet csak a házasságon belül éljenek, tiltják a szerencsejátékokat, a szesz italokat és a kábítószer, megkövetelik, hogy tagjaik élete legyen példaadó.

János atya Londonból

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Vannak országok, ahol még gyanakvó szemmel nézik a keresztényeket, akiket egy „nyugati, idegen vallás” követőinek tekintenek. Nem könnyű például egy katolikus családdhoz tartozó gyerekeknek a hitét megvallania, amikor ötven osztálytársa között ő az egyetlen keresztény. Azok közül az ázsiai országok közül, ahol jártam, és azt tapasztaltam, hogy a helybeli keresztények különös energiával terjesztik a hitünket, ki kell emelni Dél-Koreát. A dél-koreai egyház missziós feladatát jól mutatja, hogy az ottani püspökök döntése nyomán a szentmise végén nem azt mondja a pap, hogy „A szentmise véget ért, menjetek békével,” hanem azt, hogy „A szentmise véget ért, menjetek, és hirdessétek az Evangéliumot.” Ezt a buzdítást követik is a koreai hívek. Nemcsak a katolikus Egyház, hanem a protestáns csoportok is buzgón terjesztik az Evangéliumot. Szöul városában már kora

reggel kongaják a különböző keresztény templomokban a harangokat.

Ferenc pápa „Evangélii gaudium” kezdetű enciklikájában idézi azokat a szentírási szövegeket, amelyek mutatják, hogy az Evangélium hirdetése és elfogadása mekkora örömmel jár. A Jézus által igehirdetésre küldött hetvenkét tanítvány „örvendezve” számolt be Jézusnak sikeres Evangélium-hirdetéséről (Lk 10,17). Maga Jézus pedig „felujjongott a Szentlélekben”, amikor hallotta, hogy a „kicsinyek” befogadták az örömhírt (Lk 10,21). Amikor Jézus elvetette az ige jó magvait, nem maradt egy helyben, hanem ment „máshova, a szomszédos helységekbe, hogy ott is hirdesse az igét” (Mk 1,38). „Az Evangélium öröme mindenkinek szól, senkit sem lehet abból kizárni” mondja Ferenc pápa. Támogassuk imáinkkal Ázsia keresztényeit, hogy bátran hirdessék az Evangéliumot honfitársaiknak, és legyenek az igazságosság és béke előmozdítói a világban.

Nemeshegyi Péter SJ

„ÍME, ITT VAGYOK, ENDEM KÜLDJ!”

Nemzetközi Ministránstalálkozó a Vatikánban

Ferenc pápa augusztus 4-én délután huszonkét ország mintegy kilencezer ministránsával találkozott a Szent Péter téren, a Nemzetközi Ministráns Szövetség augusztus 2–8. között Rómában zajló találkozója alkalmából. A közösen elimádkozott esti dicséret alkalmával a Szentatya beszédet intézett a ministránsokhoz.

„Íme, itt vagyok, engem küldj!” (Iz 6,8) mottó jegyében szervezte meg a Nemzetközi Ministráns Szövetség (CIM) az idei római találkozót. A Német László nagybecskereki püspök elnökségével működő CIM szervezésében ötévente zárandokolnak el fiatalok Rómába. Idén 11. alkalommal vettek részt a nemzetközi méretű tapasztalatcserén.

Magyarországról Fülöp Ákos vezetésével 1155 ministráns vett részt a zárandoklaton, de az Erdélyből, Délvidékről, Felvidékről érkező ministránsokkal a magyar részvétvevők száma 1600 főre tehető. A magyar ministránsokat Palánki Ferenc egri segédpüspök, az MKPK Hivatásigazgató Bizottságának elnöke, Orosz Atanáz miskolci, Böcskei László nagyvárad püspök, és a Nemzetközi Ministráns Szövetség elnökeként Németh László nagybecskereki püspök kísérte el.

A vesperás elején a nagybecskereki püspök köszöntötte Ferenc pápát. Egy ukrán ministráns a békét jelképező fehér színű zárandokkendőt adott át a pápának, melyet a Szentatya majdnem végig viselt a találkozón, a végén az egyik ministráns elcserélte vele saját piros színű kendőjére.

„Különböző országokból keltetek útra, hogy Rómába, Péter és Pál apostol vértanúságának helyszínére zárandokoljatok. Jó látni, hogy az Oltáriszentségben jelenlévő Jézussal való közeli, meghitt kapcsolat az oltárszolgálat során alkalommá válik arra is, hogy megnyíljunk mások felé, hogy másokkal együtt haladjunk, hogy komoly célokat tűzzünk magunk elé és erőt merítsünk azok eléréséhez. Igazi öröm források az abból, amikor kicsinynek és gyengének ismerjük el

magunkat, ugyanakkor azt is tudjuk, hogy Jézus segítségével újra eltelhetünk erővel, és nagy útra indulhatunk az életben az ő társaságában.” – mondta beszédében Ferenc pápa.

Az augusztus 2. és 8. között zajló nemzetközi ministránstalálkozó hetében Böcskei László nagyvárad püspök vezetésével mutatták be a szokásos keddi reggeli 8 órai szentmisét a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában. A kápolnát zsúfolásig megtöltötte a mintegy százharminc ministráns.

Véletlenül alakult így, mégis jelképes és sokatmondó, hogy Szent Péter sírja közelében annak a három egyházmegyének a ministránsai is együtt ünnepeltek a szentmisén, amelyek valamikor összetartoztak: Nagyvárad, Szatmár és Debrecen.

(Vatikáni Sajtóosztály)

Ferenc pápa üdvözölte a püspököket

JUBILEUMI CSERKÉSZ NAGYTÁBOR

Három kontinensről közel hétszáz magyar cserkész érkezett az ötévente megrendezett Jubileumi Nagytáborba a New York állambeli Fillmore Sík Sándor Cserkészparkjába – tájékoztatott a Külföldi Magyar Cserkészszövetség (KMCSSZ).

Az Egyesült Államok, Kanada, Ausztrália, Argentína, Brazília, Ausztria, Németország, Svédország, valamint a Kárpát-medence – Kárpátalja, Erdély, Felvidék, Vajdaság és Magyarország – magyar cserkészszervezeteinek képviselői augusztus 5. és 16. között táboroztak a fillmore-i Sík Sándor Cserkészparkban.

„Felemelő és egyben megható azt látni amikor magyar cserkészek, akiket tengerek választanak el egymástól, itt Fillmore-ban egymás nyakába borulnak a hosszú út végén” – jelentette ki Szentkirályi Endre, a jubileumi tábor parancsnoka.

„Ezeket a gyerekeket a magyar nyelv és a cserkész szeretete egy életre köti össze” – tette hozzá.

Az idei összejövetel két fontos jubileum jegyében zajlik: az 1910-ben megalapított magyar cserkészet fennállásá-

nak 105., illetve a kommunista kormány által betiltott szövetség külföldi újjáalakulásának 70. évfordulójában.

A cserkészek játékok és vetélkedők formájában ismerkedtek a magyar hagyományokkal, miközben cserkészstudásukat is gyakorolták a vadonban. A tábor keretmeséje Mikszáth Kálmán A két koldusdiák című regénye volt. Létrehozták a Sárospataki vásártér mását, a maga kézműves műhelyeivel, üzleteivel, hivatalaival, kápolnájával, a hadnagyok székhelyével, a haranggal, a fő- és kiskapuval és egy szökőkúttal.

A táborzáró hétvégén óriási „lakodalom” is rendeztek, élő népzenevel és tánccsalakkal, a Magyarországról meghívott Nógrád Táncegyüttes 13 tagjának közreműködésével.

(MTI)

TEPLOMOT ÉPÍTETTEK A MENEKÜLTEK

A franciaországi calais-i menekülttábor barakkjai két méternél alacsonyabak, csak lehajolva lehet mozogni bennük. Ebben a kísértetvárosban július vége óta torony magasodik, keresztelt a tetjén – tájékoztat az olasz püspöki konferencia hírcsatornája, a TV2000 és az Il Giornale olasz napilap.

Több ezer menekült él az immár hírhedtté vált calais-i dzsungelben a legnagyobb nyomorban. Vannak köztük keresztények is, főként Eritreából és más afrikai országokból, akik szükségét érez-

ték annak, hogy legyen egy hely, ahol imádkozhatnak. A muzulmán hívek is építettek maguknak mecsetet.

A tábor keresztény lakói összefogtak, a rendelkezésre álló alapanyagokból, deszkákból, furnérlemezből, kartonból építették meg templomukat. A templomot minden keresztény felekezet használja: katolikusok, ortodoxok, protestánsok, koptok. Minden vasárnap összegyűlnek, közösen olvassák a Bibliát. Papjuk nincs, az beszél, aki a leginkább járatos a Szentírásban. □

Floridai levél

HÍRES NŐK

A híres és érdekes amerikai nők közül nehéz volt néhányat kiválasztanom. De mivel hivatalos megbízatás nélküli tevékenységük a mai napig hat az amerikai nők életére, őket ragadtam ki.

Az ifjúsági könyveiről ismert írónő, Dianne Ochiltree új munkáját nemrég mutatták be Sarasotában. Dianne ezúttal elhagyta szokott területét, képzelét az 1900-as évek elején élt Molly Williams, az első amerikai tűzoltónő ragadta meg. Molly az egyik New York-i egység szakácsnője volt. De mikor a kemény télben maródivá vált férfiak betegen otthon maradtak, a tűzjelzésre Molly rohant oltani. Életét többben feldolgozták. Dianne-t az a hozzáállás ragadta meg, amely képessé teszi a férfi, és a ma számos tűzoltónőt, hogy az életét veszélyeztetve segítsen másokon.

A Fekete Angyal, a múlt század első felében élt Bessie Coleman az első, fekete amerikai pilótanő.

Bessie 1915-ben világgá ment. Elhagyta a texasi gyapotföldeken küszködő szüleit, hogy megvalósítsa álmát: pilóta legyen. Elszegődött manikűrslánynak és minden centjét félretette. S mivel hallotta, hogy a franciák „színvakok”, vagyis náluk még pilótaigazolványt is szerezhet, munka után franciául tanult. Négy év kemény munka és spórolás után hajóra szállt. Célja a La Manche csatorna partján lévő Crotot-ban működő pilótaképző volt. A crototyiak nagyot néztek, még sosem láttak feketét, de barátságosak voltak és befogadták. Bessie pedig nekiállt tanulni és a rekordnak számító hét hónap után megkapta az igazolványát. Hazatérve világhírű lett, aki az égen harcolt a nők egyenjogúságáért. 1921-ben a sajtó „Bessie királynő”-nek titulálta. Nagy tervei voltak. Pilótaiskolát akart nyitni, ahová színlőnbség nélkül, mindenkit felvettek volna. Terveit azonban nem valósíthatta meg, 1926-ban lezuhant. Csak harmincnégy évet élt, de már rövid munkásságával hatalmas rést vágott az amerikai színskálán.

Elizabeth Cady-Stanton száz évvel előzte meg Bessiet, 1815-ben született. Bár a családjának élt, mégis világosan látta a fiatal államok egyik problémáját. Amint megjegyezte: „...csoda, hogy a Republika ennyire is jól működik, mikor a tartálékainak csupán a felét használja... mellőzi a nőket, nem ismeri el őket a férfiakkal egyenjogúnak...: nem szavazhatnak, egyetemi végzettséget nem szerezhetnek, a Törvény előtt saját érdekükben nem tanúskodhatnak és válás esetén nincs joguk a saját gyermekeikhez.”

Elizabeth, a joviális, de határozott anya, nagyanya a maga módján pártolta az egyenjogúságért küzdő nők hadát, akiknek az egyik nagy érdemét az USA Alkotmányának XIX. Paragrafusába bevett egyetlen szó, a „sex” igazolja. Évtizedek harca után ugyanis az 1920. augusztus 10-ei módosítás leszögezi, hogy az állampolgárok választójogát a „sex”, a „nem” nem befolyásolja. Sajnos Elizabeth ezt már nem érthette meg, 1902-ben meghalt.

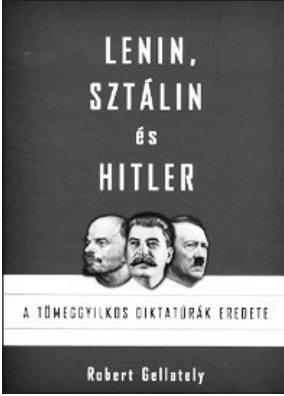
És végül egy éneklő nagymama, a mosolygós hawaii Aunti Margie Spencer. Ő is a maga választotta feladatának él, vagyis a technikával, a globalizációs törekvésekkel szürkévá váló világunkba visszahozni a népszokásokat, elsősorban a hagyományos énekeket. Ősi hangszerükön, az ukulelén kíséri önmagát és járja a hatalmas, az aktív tűzhányójáról is híres szigetet és azon apostolkodik, hogy a fiatalságot visszavezesse népe ősi értékeihez.

Bitskey Ella, Sarasota

A TÖMEGGYILKOS DIKTATÚRÁK EREDETE

Ez a könyv alcíme, de tulajdonképpen elég lenne főcímnak is, mert bárki szinte azonnal rájönne, hogy kikről is szól a neves kanadai történész, Robert Gellately könyve. Leninről, Sztálinról és Hitlerről. Nevük – mint a pécsi Alexandra Kiadó gondozásában megjelent, több mint 700 oldalas kötet fülszövegében olvassuk – örökre összeforrt a XX. század első felének tragikus európai történelmével. Az igencsak olvasmányos stílusban írt könyv középpontjában a náci Németország és az egykori Szovjetunió áll, de a szereplésük által előidézett katasztrófát már világviszonylatban értelmézi. Robert Gellately, aki éveken át az oxfordi egyetem vendégprofesszora volt, feltárja a két hatalom tusakodásának és az ezt követő időszaknak politikai és ideológiai természetét. A szerző a bevezetőben rámutat arra, hogy a szovjet és a náci diktatúrákkal foglalkozó tanulmányok figyelmen kívül hagyják Lenin szerepét a kibontakozó önkényuralmi rendszerben. Számos bizonyítékkal támasztja alá, hogy szó sem lehet úgymond „jó Leninnről”, mint ezt még Nyugaton megjelent könyvek is bizonyítgatják, mert a titkosrendőrségnek, a kényszermunkatáboroknak és az ellenzéki megnyilvánulások könyörtelen elfojtásának, valamint a

diktatórikus államvezetésnek a módszereit még Lenin dolgozta ki, Sztálin ezeket jószerevével csak finomította és – mert közel három évtizeden át uralmon maradt – megtoldotta saját személyének egekbe magasztalásával. Idővel még szellemi mentorát, Lenint is némileg háttérbe szorította az a személyi kultusz, amellyel a Szovjetunióban, majd a második világháborút követő időkben, a vasfüggönytől keletre fekvő országokban is, egé-

A kötet borítója

szen 1953-ban bekövetkezett haláláig, Sztálint a kommunista rendszer parancsára körberajongták.

Robert Gellately mintegy saját magának is felteszi a kérdést, hogyan is történhetett, hogy a nemzetközi közvélemény fenntartás nélkül elítéli a náciizmust, míg a kommunizmus által elkövetett bűnöket némileg magyarázhatónak tartja, holott – mint a szerző írja – a népiirtásra semmiképpen sincs mentség. Válaszként a

kanadai történész a két rendszer ívelését párhuzamba állítja, és részleteiben elemzi nemcsak a politikai fejleményeket, hanem a döntést hozó szereplők cselekvéseinek rugóit, továbbá magatartásuknak a világtörténelemre gyakorolt hatását. Ebből az is kiderül, hogy Lenin, majd pedig Sztálin, az egész világra akarta terjeszteni a népek felszabadulását és ezzel egy időben a dolgozók örökös boldogságát szavatoló kommunista rendszert, Hitler viszont már első politikai hitvallásában leszögezte, hogy a náciizmus a németek kiválasztottságának ideológiája, ami nemcsak kirekeszti, hanem egyenesen pusztulásra ítéli a felsőbbrendű faj terjeszkedésének útjában álló nemzetiiségeket. Robert Gellately a holokauszt egyik legavatottabb elemzője, így magától értetődik, hogy a zsidóság kiirtásának kísérletével hosszasán foglalkozik ebben a könyvében is, de nem feledkezik meg a romák és cintik módszeres üldözéséről, majd koncentrációs táborokba hurcolásáról sem. A kanadai történész könyve kendőzetlenül mutatja be a kommunizmus és náciizmus borzalmait, és választ keres arra, hogy miként hozhatott ez a két rendszer a XX. század emberére oly sok szenvedést és pusztulást.

Vincze András

MENEKÜLÉS? INVÁZIÓ?

Napról napra nagyobb számban érkeznek, immár a határon emelt drótkadályokat is megrogálva. Tehát nyilvánvaló határsértést, rendbontást követve. Szíriai, afganisztáni, pakisztáni és ki tudja milyen hátterű emberek ezrei érkeznek hónapok óta Magyarországra (is), azt mondják, tovább akarnak menni a jóléti államokba. Tulajdonképpen megértém őket. Az én nyugdíjam se annyi, amennyiből tőlünk nyugatabbra élnék a hozzámm hasonló státuszú emberek, és a Keleti pályaudvar környékén már én is eléggé bizonytalanul érzem magam... Hogy melyik ország és élethelyzet biztonságos, az igencsak viszonylagos, igaz, vannak fokozatok...

Az érkezők tömegei nem a hivatalos határátelöhelyeken lépnek be az országba, többségük eldobálja iratait. Esetleg éppen azokat, amelyek igazolhatnák, hogy valóban háború elől menekülnek? Ez nagy ostobaság

volna... Akkor miért az iratmegsemmisítés, miért a drótkadálybontás?

Igaz, azt is kérdezhetnénk: miért a drótkadályok? – A szabadságszeretetről híres, a szabadságot és demokráciát minden irányba és minden áron exportáló (és nálunk sokkal gazdagabb) Egyesült Államok déli határán hatalmas falat emeltek az illegális bevándorlók elé, és a rajta átvergődőkre lönek is... Izrael is betonfalakkal igyekszik védeni saját biztonságát az ott őshonos palesztinóktól.

Ferenc pápa a menekültek megsegítésére szólít fel. Baloldali liberális honfitársaink most éppen lelkesen visszhangozzák szavait, és erről az erkölcsi magaslatról néznek le fejszóválva azokra a magyarországi keresztényekre (és mindenki másra), akik nem lelkesednek maradéktalanul ezért a mostani invázióért.

Szeretettel kell viseltetnünk embertársaink iránt, de tudnunk kell, a

szeretetnek is megvan a maga rendje. Elsőként azokért tartozom felelősséggel, akikért ezt szabadon vállaltam: a szűkebb-tágabb értelemben vett családomért. A postától hazafelé tartva számos koldussal találkozom, mire a házunkhoz érek, szétosztogathatnám a nyugdíjamat – és odaülhetnék közéjük. Ezzel inkább csak fokoznám, nem enyhíteném a problémát. Keresztény emberként segítenem kell felebarátaimon, de nagy önhittség volna azt gondolnom, hogy én vagyok az egyetlen eszköz a mindenható Gondviselés kezében. A felelősség fokozatainak világos sorrendje fontos része a szeretet rendjének. Ezt a rendet tagadni felelőtlenség. Ezt fölülről meghaladni – az már-már az életszentség megnyilatkozása. Aki erre képes, az teszi. És ezzel példát mutat nekem és a hozzámm hasonlóan gyarló keresztényeknek.

Kipke Tamás

MÁSÍK DIMENZIÓ

Gyermekkorom óta küszködöm, viaskodom a halállal. Elmondhatom Michelangelóval: „Nem csírázik lelkemben olyan gondolat, amely ne viselné a halál képét.”

De mint minden, az elmúláshoz való viszonyunk is változik, fejlődik életünk folyamán. A gyermek fél a haláltól („Ó, a halál / Mi ismerjük csak, pici gyerekek. / Utunkba áll / S könnyes, pityergő szájunk megremeg.”); az ifjú ember számára romantikus vonzás-taszítás (akár a szerelem!); az évek múlásával pedig: feloldhatatlan rejtély.

Az ember huszonévesen öntelten, magabiztosan mozog a világban; felnőttek és mindentudónak érzi magát. Aztán egyre jobban elbizonytalanodik. Mire beismeri tudatlanságát – ezt az állapotot nevezi bölcsességgnek. Talán valóban bölcsesség kell ahhoz, hogy elfogadjuk, sőt fennhangon is hirdessük: „Senki közülünk nem tud semmit, még csak azt sem, hogy tud-e valamit vagy sem, hogy létezik valami, vagy sem.” (Metrodoros)

*

S aztán jön az elmúlás!

Mi a halál? Kiszakadás minden kötöttségből, elkülönítettségéből, egyéni meghatározottságból és belépés az egészen más létállapotba. A Kéz, mely kiemelt egykor – újra visszaeje.

*

A fogyasztói világ jelentős embercsoportjának egyik legnagyobb baja, hogy betegesen fél a haláltól. Ennek oka a túlzott anyagiasság és az, hogy a halált az élet szempontjából és logikájával ítéli meg; nem tekinti a létezés szerves részének.

Aki nem retteg az elmúlástól, arra még az atombomba sem hat nyomasztóan. Úgy képes fogadni, mint természeti törvényt, a dolgok elkerülhetetlenül bekövetkező végét...

*

A halál bizonyos szempontból szabaddulás. Szabaddulás a meghatározottságból, a kötöttségekből, a kötelezettségekből. Aki kilépett az életből, az többé nem európai vagy afrikai; nem fehér és nem fekete; nem férfi és nem nő; nem fiatal és nem öreg; nem kövér és nem sovány. Nem függ semmiféle testi aspektustól...

Nem köti többé sem az idő, sem a tér. Végtelen és örökkévaló, de mi ezeket a fogalmakat – mint „végtelen és örökkévaló” – még nem vagyunk képesek föl-fogni.

A halál más, egészen más, mint az élet, de nem mond ellent neki. A változás kényszerubbonyát levette, végre-végre elnyújtóztatunk az állandó, egyforma nyugalomban – békésen, biztonságban. S talán látunk valamit (Valakit?), aminek-akinek a szemlélete betölt, kielégít, a Tökéletesség érzésével telít, ami felé itt a Földön csak bűnökön és erényeken átvergődve törekedünk.

Dante Purgatóriumát és Poklát könyvnyű megérteni, de a Paradicsom értékeléséhez már kegyelem kell (nem is jut el mindenki odáig, hogy a Paradicsomot elképzelje).

*

Márai azt tartja, „a halál ad feszültséget az életnek”. Óriási meglátás, érdemes rajta elgondolkozni! Milyen rettenetes büntetés lenne, ha az emberiség elérne a tudás olyan fokára, melyen ki lehet kapcsolni az elmúlást! Nem lenne többé semminek íze, zamata, nem hajtana bennünket többé az időből kifutás féltelme. Bágyadtan, érdektelen lézengnénk, kifolyna a kezünkől minden. A halál tudata és az öröklét rendje formál erkölcsi lényvé bennünket.

† Saáry Éva

MAGYAR LELKIPÁSZTORI SZOLGÁLAT MÜNCHENBEN

A 19. század második felétől egyre több magyar érkezett Münchenbe: festők, művészek, iparosok, kereskedők, munkát keresők, akik aztán egy korábbi asztaltársaságból 1886-ban megalapították a müncheni Magyar Egyletet, amely túlélte az első és a második világháborút. 1938 előtt a magyarok száma a bajor fővárosban pár százra tehető.

A II. világháború vége másfél milliónyi magyar menekültet ért Ausztria és Németország területén. A menekültek egy része Bajorországba került, sokan közülük a feldőlt és szétbombázott Münchenbe, ahol a Bajor Vöröskereszt oltalma alatt a Simmern Schule-ban, illetve a Funk kaszárnnyában hamarosan úgynevezett magyar táborot létesítettek. A katonai és polgári menekülőkkel papok is érkeztek, főleg tábori lelkészek, akiket Hász István tábori püspök 1945 áprilisában azzal az általános felszólítással eresztett szélnek, hogy mindenkor tartózkodási helyükön jelentkezzenek a helyi püspöknél, és környezetükben próbálják megszervezni a magyarok lelkipásztori gondozását.

A müncheni Funk kaszárnnyában Vincze Mihály, váci egyházmegyes pap az összeomlás óta látta el a környékbeli katolikus magyarság lelki gondozását. 1945. augusztus 26-án Rozsály Ferenc piarista tanár a müncheni Allerseele plébánia könyvtárában „lefoglalt” egy helyiséget és az időközben létrejött landshuti irodával együtt dolgozva, egy magyar papi hivatal, „kvázi ordinariátus” felállításán fáradozott. 1945. szeptember 1-ig 74 római katolikus magyar pap címére bukkant, miközben járta a környéket és papi teendőit is végezte. 1946 elejétől maga is a Simmer Schule táborban lakott, januártól júniusig a tábor egyik folyosóján volt kénytelen tartani a szentmiséket a menekült magyaroknak, majd a láger területén lévő cipész- és szabóműhelyben, szeptembertől a Maria-Theresia-Str. 19. szám alatti Magyar Iroda egyik helyiségében is, amíg 1946 decemberétől lehetőséget kapott arra, hogy a müncheni St. Ursula-almtemplomban misézhesen a magyaroknak.

1947. június 29-én Rozsály Ferenc szorgoskodása révén a St. Ursula-almtemplomban megalakult a Patrona Hungariae Római Katolikus Egyházközség az Actio Catholica mintájára. Megalakulását Michael von Faulhaber bíboros, müncheni érsek jóváhagyólag elismerte, és Mindszenty József hercegprímásunk levélben köszöntötte. 1947 őszén Rozsály Ferenc a müncheni Patrona Hungariae római katolikus egyházközség részére „Katolikus Élet” címen lapot indított. 1948 január végén Tomek Vincze piarista generális Rozsály Ferencet Rómába rendelte. 1948 februártól Vincze Mihály lett az utóda és a müncheni magyar lelkész, aki már kezdettől fogva a Funk kaszárnnyában dolgozott és eddig is Rozsály segítségére volt.

Kótai Zoltán vatikáni magyar delegátus Buenos Airesbe történt kivándorlása után, 1950 elején Szölgyény József jó féléves föllelkészége idején, az 1945-ben XII. Pius pápa által felállított III. Vatikáni Misszió 1946 elején létesített magyar delegátusának landshuti irodája is Münchenbe került, és 1950 decemberétől Ádám György föllelkész vezetésével a Patrona Hungariae Egyházközség, illetve a már 1947 elején alapított Magyar Caritas Szolgálat Prinzregentenplatz 14. szám alatti irodájába költözött. Ettől kezdve Münchenben egy tető alatt működtek a németországi föllelkész, a müncheni lelkész és München környékének lelkészei, valamint a müncheni Magyar Caritas Szolgálat hatóságilag bejegyzett Egyesület, amely gyakran a müncheni magyar lelkipásztori szolgálat jogi kereitől is szolgált.

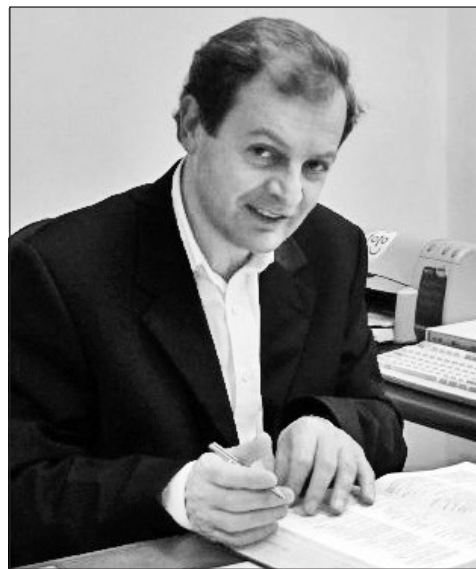
1950 nyarán rövid időre, alig egy évig, Koráni Elemér kalocsai egyházmegyes pap lett a müncheni lelkész, Vincze Mihály ismét a környék lelkésze, mint korábban 1948 előtt, amíg 1951 őszén kivándorolt Amerikába.

Koráni Elemér és Vincze Mihály távozása után, 1951 októberétől Hajdú István lett a müncheni lelkész, aki 1955 elején bekövetkezett távozásáig nagy odaadással és lelkesedéssel működött és dolgozott az 1948-1952 között tartó, nagy tengeren túli kivándorlások miatt szétesőfélben lévő, müncheni Patrona Hungariae római katolikus magyar egyházi közösség újjászervezésén. A magyar lelkipásztori szolgálatban segítségére volt Marczell Tibor és Eperjes Ernő, aki 1952. október 2-án érkezett Münchenbe és 1955-től 1984-ig látta el a müncheni magyar lelkészi szolgálatot, előbb az 1952 december 30-án érvénybe lépett és XII. Pius pápa által kiadott „Exsul familia”, majd az 1969. augusztus 22-én nyilvánosságra hozott, máig is érvényes „Instructio de pastoralis migratorum cura” vatikáni rendelkezések alapján és szellemében munkálkodott.

Az 1956-os szabadságharc és forradalom leverése után Münchenbe is sok magyar menekült érkezett, főleg fiatalok, tanulók és egyetemisták. Németországban ebben az időben indult az idegen nyelvű lelkipásztori szolgálat beolvasztásának folyamata a helyi egyházba: a Vatikán közvetlen felügyelete alól átkerült a helyi egyházmegyek gondozásába, ami egyfelől a németországi magyar lelkipásztori szolgálat önállóságának elvesztésével

Oberföhringer Straße 40. szám alatt kapott kulturális, egyesületi és csoportmunkára is alkalmas, akkor még kiépítésre váró otthont.

Az „Instructio de pastoralis migratorum cura” szellemében 1970-től a müncheni magyar egyházi közösség fokozott önállóságra törekedett, személyi, kvázi plébánia felállítását szorgalmazta. Így az 1947-től fennálló müncheni Patrona Hungariae Római Katolikus Egyházközség neve 1970-től fokozatosan Magyar Katolikus Misszióra változott, majd aztán Joseph Ratzinger bíboros, müncheni érsek 1978. október 24-én kiadott alapítólevelével az egyházi közösséget „missio cum cura animarum” plébánia jellegű, önálló lelkipásztori központtá nyilvánította és ezzel egy időben hivatalosan felállította a müncheni Magyar Katolikus Missziót. Az alapítólevelé értelmében a misszió megbízatása kiterjed a München-Freisingi Főegyházmegye területén lakó vagy tartózkodó magyar katolikusokra, vezetőjének joghatósága azonos a plébánosokéval és a nevezett hívekre vonatkozólag egyszerre áll fenn a helyi plébánosoké mellett. A misszióhoz tartozó hívek szabadon vehetik igénybe mind a magyar misszió papjainak, mind a helyi (német) plébánosoknak lelkipásztori szolgálatait. A misszió nem alapítvány, javai, javadalmi nincsenek. Személyi és tárgyi kiadásaihoz az egyházi adókból származó egyházmegyei alapról megfelelő arányban részesül mindenkor költségvetésének megfelelően. Az állami jognak megfelelően a misszió nem jogi személy. Az

Merka János plébános

1984. október 14-től jelenik meg az ÉRTESÍTŐ, a müncheni magyar egyházi közösség heti tájékoztatója, amely most éppen 15. évfolyama 20. (illetve 600.) számánál tart. A müncheni Magyar Katolikus Misszió egyházi fennállásának 10. évfordulóján, 1988 tavaszán az egyházi közösség német és magyar nyelvű jubileumi Értesítőt bocsátott ki és ebben igyekezett felmérni helyzetét. 1988-ban Szent István király halálának 950. évfordulójára emlékeztünk, népmissziót is tartottunk és Rómába zarándokoltunk.

A megélénkült egyházközségi élet következtében a misszió otthona egyre szűkebbnek bizonyult. Ezért 1991-ben a föllelkész iroda a müncheni főegyházmegyétől új és tágabb helyiségeket kapott a Landwehrstraße 66. szám alatt. Az egyházközséggel továbbra is az Oberföhringer Straßén, egy fedél alatt maradt a vele egybeolvadt Magyar Caritas Szolgálat és a Katolikus Magyar Értelmiségi Mozgalom Pax Romana közösségi és névleges központja. Ennek helyi csoportja színvonalas rendezvényeivel gazdagítja egyházközségi életünket.

1993 őszén befejeződött misszionk otthonának 1992 áprilisában megkezdett átépítése, modernizálása és 1993. október 1-én megtarthattuk első szentmisénket misszionk ekkor létesített alagsori házi kápolnájában, amelynek hivatalos megáldására 1994. március 6-án került sor a főegyházmegyei hatóság engedélye alapján, amely az Eucharisztia állandó őrzésére is jogot biztosít „Patrona Hungariae et Bavariae” névre keresztelt házi kápolnánkban.

1995-ben, egyházi közösségünk fennállásának 50. évfordulójára, közadakozásból gyűjtött pénzen, szép magyar-bajor nemzeti színű és címeres egyházközségi, identitásunkra utaló zászlót készítettünk, amelynek egyik oldalára a müncheni Állami Kincstárban őrzött Gizella kereszt mását, másik oldalára Magyarok Nagyasszonyának képét hímeztettük. Miklósházy Attila SJ, a külföldi római katolikus magyarok püspöke áldotta meg 1995. július 16-án, Udvardy Jenő müncheni magyar főkonzul közreműködésével misszionk udvarának amfiteátrumában. Ennek a jubileumi évnek kiemelkedő eseménye volt egyházi közösségünk szentföldi zarándoklata május 5. és 14. között, továbbá Friedrich Wetter bíboros, müncheni érsek főpapi szentmiséje híveinkkel 1995. október 29-én a Damenstift-templomban és ezt követő látogatása misszionkon, ünnepi fogadás keretében. A jubileumi év alkalmából 1995 nyarán misszionk életéről 42 perces filmet készített a Duna TV.

2002. január 1-i hatállyal a Német Püspöki Konferencia Cserháti Ferenc plébánost németországi föllelkésszé nevezte ki. E dátumtól kezdve a misszió vezetője az 1991. május 1-től ifjúsági lelkész, Merka János plébános.

Szeretettel várjuk egyházi közösségünk összejöveteleire és szentmiséinkre.
Müncheni Magyar Katolikus Misszió

A müncheni magyarok közös kirándulása

járt, másfelől a lelkészek eddig rendezetlen anyagi helyzetének és a lelkipásztori szolgálat anyagi hátterének komoly javulását eredményezte. Így Münchenben is megélénkülhetett a magyar egyházközségi élet: újjászerveződött az egyházközségi tanács, még mindig szem előtt tartva a Patrona Hungariae Egyházközség szabályzatát, a hétvégi magyar oktatáson résztvevő gyermekeknek és a cserkészeknek nyári táborokat szerveztek, a fiataloknak és a felnőtteknek előadásokat tartottak, egyházi támogatással szervezték a Pax Romana mozgalmat.

A magyarok továbbra is főleg a St. Ursula-almtemplomban gyűltek össze, bár ezenkívül amint korábban, úgy később is sokszor tartottak Münchenben, több templomban is, rendszeresen magyar szentmiséket. 1958. május 25-től, pünkösdvasárnapotól az Ádám György adóadó szorgoskodásával létesített Paulinum diákonthon kápolnájában tartották a müncheni magyar szentmiséket, majd 1966. február 27-től napjainkig ezek helye is állandósult a müncheni Damenstift-templomban. A müncheni papok mindig kijártak többfelé vidékre misézni a szárványban élő magyaroknak.

Időközben az egy fedél alatt működő föllelkész, lelkészi és karitás iroda címe is többször megváltozott: 1952. július 1-én a Prinzregentenplatz 14. szám alól a Gabelsbergerstraße 23. szám alá, majd 1964. február 15-én a Trogerstraße 48. szám alatti házba költözött, míg a misszió 1973. március 31-től napjainkig az

általános egyházi és egyházmegyei előírásoknak megfelelően működik.

1984 szeptemberében Eperjes Ernő plébános, érseki tanácsos, a müncheni Magyar Katolikus Misszió vezetője nyugdíjba vonult. Több mint harminc éves müncheni szolgálatában kiemelkedő helyet foglalt el a menekültek, a rászoruló, az elesettek, a szegények támogatása, segítése, főleg Münchenben és odahaza.

Utódjául a München-Freisingi Főegyházmegye illetékes hivatala Cserháti Ferenc szatmári egyházmegyes papot, a müncheni St. Margaret Plébánia káplánját nevezte ki a müncheni Magyar Katolikus Misszió vezetőjének plébánosi címmel. Hivatalát 1984. szeptember 30-án a Damenstift-templomban ünnepélyes keretek között vette át. Programadó beszédében az evangelizáció, diakónia és kommunió erősítését tűzte ki célul. Ennek érdekében átszervezte a misszió életét, új munkatársakat, modern irodai gépeket szerzett. A már meglévő csoportok mellett több újat létesített és rendszeresítette működésüket. Szorgalmazta a közösségi, vallásos és liturgikus élet megújítását a II. Vatikáni Zsinat szellemében. Ökumenikus kapcsolatokat létesített. A kimondottan vallási jellegű rendezvények: zarándoklatok, lelkinapok, imakörök, Rózsafüzér Társulat, bibliakörök mellett a közösség építését hivatott szolgálni misszionkon a népmisékhez hasonló egyházközségi majálisok, a nyári szalonnasütések, szilveszteri és farsangi multságok.

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyarkatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombaton este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 16.30-kor; E-mail: bnke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedsdorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóór: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarrramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóór, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőór, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacs@yahoo.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungameelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Ft. Hájttájer István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info.

További szentmisék Franciaországban:

Grenoble: kéthavonta a hó harmadik szombatján 16-kor (12, av. Paul Vaillant Couturier, 38130 Echirolles – Don Bosco-templom) (szeptembertől számítva)

Nancy: kéthavonta a hó negyedik szombatján 16-kor (2, rue Sainte-Odile, 54600 Villers-les-Nancy – Szent Teréz-templom oratóriumában) (októbertől számítva)

Nizza: január, május és szeptember hó utolsó szombatján 14.30-kor (25, Bd. Comte de Falicon, 06100 Nice, Szent János evangélista templom)

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstapienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stoklosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, E-mail: augsburgi-misszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztováz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel: Misézó helyek:

Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyek:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: migrans.hu

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau (Ungarische Mission Passau e.v.), Breslauer Str. 2., 94036 Passau. Tel.: (0151) 5181 7785 (Andreas G. Lehr világi elnök). Honlap: www.magyar.missio.passau.de, e-mail: info@magyar-missio-passau.de

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de> Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyja-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve január, július, augusztus, szeptember).

Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer

KÖZÖSSÉGEK NEMZETE

Szent István királyra emlékeztek a bécsi dómban

Szent István királyra emlékeztek a bécsi dómban augusztus 29-én, szombaton. A magyar nyelvű szentmisét Korzenszky Richárd OSB, tihanyi perjel celebrálta.

Habsburg Mihály főherceg, lovagrendek képviselői, cserkészek, valamint csaknem kétezer felvidéki, erdélyi és magyarországi zárandok tett eleget a Bécsi Magyar Katolikus Egyházközség meghívásának és vett részt az államalapító király emlékére tartott ünnepi szertartáson.

Korzenszky Richárd, a tihanyi benedécs apátság perjele prédikációjában kiemelte: sokkal kevésbé manipulálható és kiszolgáltatott az a közösségben élő ember, akinek van hazája, anyanyelve, nemzeti kultúrája, öntudata és vallási közössége. Hozzátette: jövőnk és sorsunk attól függ, hogy akarjuk-e és képesek vagyunk-e erősíteni a közösségeket. Újra fel kell fedezni kultúránk alapjait, és ha merjük vállalni magyarságunkat és kereszténységünket, akkor elszigetelt és kiszolgáltatott emberek helyett újra közösségek nemzete lehetünk.

Szent István országalapító a kereszténység egyetemességébe kapcsolt minket, magyarokat, a kereszténység pedig egyértelműen azt jelenti, hogy felelősek vagyunk az eljövendő országért, megőrizve gyökereinket és magyarságunkat – hangzott el a prédikációban.

Simon Ferenc esperes, bécsi magyar katolikus főlelkész az MTI-nek elmondta: idén a megszentelt élet éve alkalmából kérte fel a Bécsi Magyar Katolikus Egyházközség Korzenszky Richárd per-

HIRDETÉSEK

Budapestre költözni kívánók figyelem! Kertvárosi – XXIII. kerület, Milennium – 690 m²-es telken, 127 m²-es családi ház, 3 szoba, hall, előszoba, fürdő, külön WC, beépített konyha + kamra, 2 terasz, „borospince” + 51 m²-es garázs aknával, eladó. Az ingatlan mellett közvetlenül egy összközművesített 404 m²-es építési telek szinten eladó. Képes információit kérésre küldünk. E-mail: rikakoller@gmail.com, Tel.:0036-20/500–6808 vagy 0049(0)1747803782.

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

Hagyományörző csoport a dómban

jelt az ünnepi mise celebrálására. A főlelkész tájékoztatása szerint a legtöbb zárandok idén a Felvidékről érkezett.

A szentmisén részt vettek a máltai lovagrend, az ‘56-os Szabadságharcos Lovagrend képviselői, ausztriai magyar szervezetek vezetői, a 72. Széchenyi István bécsi cserkészcsoport tagjai, a tatolcai katonai hagyományörző egyesület, a bécsi magyar nagykövetség munkatársai és 42 felvidéki, erdélyi és magyarországi hagyományörző csoport.

A szentmise után az első keresztény vértanúról, Szent István diakónusról elnevezett gótikus székesegyház, a Stephansdom melletti téren és az érseki palota udvarában hagyományörző csoportok népdal- és néptáncbemutatókat tartottak.

(MTI)

ÉLETÜNK
Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal: KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1. Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97 Fax: (0036) 1/328 01 98 E-mail: eletunk@keresztényelet.hu www.keresztenyulet.hu
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc Felelős kiadó: Merka János Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence A szerkesztőbizottság tagjai: Ramsay Győző, Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber: UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Verantwortlicher Herausgeber: Merka János Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR 11 Exemplare nach Übersee mit Luftpost USD 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot. 1 példány ára: 2 EUR Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlra USS 60 BANKSZÁMLÁNK: Szent Maximilian Kiadó OTP Banka Slovensko, Komárno IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696 BIC/SWIFT: OTPVSKBX
*
Erscheint 11 mal im Jahr. Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: Micropress Kft. H-3516 Miskolc, Ács u. 12.
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei. A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Leköszönő szentszéki nagykövet

Győriványi Gábor nagykövet

(Fotó: VR)

Ferenc pápa augusztus 12-én az általános kihallgatás előtt fogadta Győriványi Gábor leköszönő szentszéki nagykövetet, akinek a hónap végén lejár az öt éves mandátuma. A nagykövet egész családjával jelent meg a pápai magánaudiencián, melyen Ferenc pápa megköszönte Győriványi Gábor szolgálatát a Szentszék és Magyarország közötti kapcsolatok ápolásában és elmélyítésében. Örömeinek adott hangot, hogy ilyen szép és népes családja van a magyar nagykövetnek. Tisztelete és hálája jeléül a „Laudato si” kezdetű apostoli buzdítása egy példányát ajándékozta a nagykövetnek, a családtagoknak pedig egy-egy rózsafüzért.

Önálló Kármel Erdélyben

A szeptember 8-án bemutatott ünnepi szentmise keretében Jakubinyi György gyulafehérvári érsek kánonilag megalapította a Kis Szent Teréz Kármelita Kolostort. Az ünnepre a névadó szent szerzetesi fogadalomtételének 125. évfordulóján került sor. Igaz, hogy immár tíz éve annak, hogy ünnepélyesen megtörtént a magyar kármelita kolostor alapkövetétele Marosszentgyörgyön, a közösség az elmúlt években azonban a Pécs közelében élő magyarszéki kármelitákhoz tartozott. Az Apostoli Szentszék Szerzetesi Kongregációja a Sarutlan Kármelita Rend Generálisának beleegyezésével most engedélyt adott a marosszentgyörgyi kolostor kánoni megalapítására, ami azt jelenti, hogy az alapítás napjától kezdődően a kolostor kánonilag önállóvá válik, és mint minden női Kármel, sui iuris működik; rendi joghatóság alatt, közvetlenül a Rend Generálisához tartozva.

Szent István-nap Rómában

A római magyar közösség augusztus 23-án, vasárnap a 11 órakor kezdődő szentmisén emlékezett meg államalapító királyunkról a Szent István Zarándokház kápolnájában. A résztvevők között volt Győriványi Gábor, Magyarország szentszéki nagykövete és Paczolai Péter, hazánk Quirinális melletti nagykövete is. A szentmise elején imádkoztak a nemrég elhunyt Paskai László bíborosért, valamint Németh László főlelkész megemlékezett a zarándokház létrehozójáról, Zágon Józsefről, halálának 40. évfordulóján.

Ministráns Olimpia

Ebben az évben is sikeresen lezárult a Felvidéki Ministráns Olimpia, amelyre augusztus 11-e és 14-e között már negyedik alkalommal került sor Nagykéren. Az eseményen a ministránsok fociban, röplabdában, asztaliteniszből, sakkban és kvízben mérhették össze képességeiket. Emellett mindennap szentmise és még sok egyéb program is várta a gyerekeket. Az idei évre is szép számmal, közel száz-an jelentkeztek a résztvevők. Az összesítésben újra

a hazai csapatnak sikerült diadalmaskodnia, a második helyet a Helemba-Muzsla-Garamkövesd-Ebed-Kicsind összevont csapata tudta megszerezni, a harmadik helyre pedig Bacsfa-Szentantal csapata küzdötte fel magát.

Váci kórus Milánóban

Augusztus 20-án a milánói EXPO-n énekelt a Váci Székesegyház kórusiskolája és a székesegyház Szent Cecília kórusa. A magyar pavilonban a debreceni népzene-szek és akrobatikus művészek után sorakoztak fel a Váci Székesegyház Szent Cecília Kórusa és a Váci Székesegyházi Kórusiskola énekesei, akiket a magyar néptáncsoport és népi zenekar követett. Augusztus 21-én a Váci Egyházmegye kórusai a milánói katedrálisban énekeltek, szentmise keretében Angelo Scola milánói bíboros érsek jóvoltából.

Délvidéki zarándoklat

A Vajdasági Háló Egyesület szervezésében július 25-én, Szent Jakab apostol napján, gyalogosan és kerékpárral zarándokolt egy kis délvidéki magyar csoport az aracsi Pusztatemplomhoz. A templom falai között a szentmisét Horváth László bácsföldvári plébános mutatta be paptestvérei, Mellár József és Vreckó Ferenc közreműködésével. A Háló találkozó mottója egy Juhász Gyulától vett idézet volt: „egy hangszer voltam az Isten kezében”.

Iskolakezdés Kárpátalján

Kárpátalján több mint másfél millió forint értékű iskolatáska- és tanszeradománnyal segíti a Katolikus Karitás az a nehéz anyagi körülmények között élő családokat. A segélyszervezet a határon túli magyar településeken is támogatást nyújt a diákoknak. Augusztus 26-án a kárpátaljai Nagyszőlősen százötven kisdíák számára vitt iskolatáskát a Karitás, több családnak Écsy Gábor, a szervezet országos igazgatója adta át az adományt. Emellett a segélyszervezet bébiételt és tápszert is vitt a kisgyermekes családoknak. „Legyen öröm az iskolakezdés!” mottóval idén is gyűjtést hirdetett a Katolikus Karitás azoknak a családoknak a megsegítésére, akiknek nehézséget jelent a tanévkezdés.

Rimini Meeting

Augusztus 26-án, szerdán befejeződött a 36. Rimini Meeting, a népek közötti barátságért megrendezett nemzetközi találkozó. A Meeting záró sajtóközleményét ismertette Emilia Guarnieri, a találkozó alapítványának elnöke elmondta: „Csak a teremő Isten kezdeményezése tudja megnyugtatni az emberi szívet és Ő eljött, hogy találkozhassunk vele, ahogyan egy barátal találkozunk.” Ezekkel a szavakkal Ferenc pápa arra hívott minket, hogy menjünk az idei téma mélyére, a szív e hiányának a mélyére, ami elkerülhetetlenül valami nagyobb iránti vágyakozás marad. Ezért nem szabad szemünk elől téveszteni az emberségünket, a testvériséget, a jó és a szép iránti vágyakozást. □

Nemzetközi találkozó Riminiben (Fotó: Varga János)

HÉT NEMZET KÖZÖS OTTHONA

Megáldották a felújított máriaradnai kegytemplomot és kolostort

Ferenc pápa különleges küldötteként Joachim Meisner bíboros, nyugalmazott kölni érsek áldotta meg az uniós támogatásból felújított máriaradnai kegytemplomot és egykori ferences kolostort augusztus 2-án, vasárnap. A Szentatya üzenetét Böcskei László nagyváradi püspök olvasta fel a szentmisén.

A Temesvári Római Katolikus Egyházmegyéhez tartozó partiumi épület-együttes felújítása 2012-ben kezdődött el az Európai Unió támogatásával, mintegy 10 millió eurós költséggel.

A máriaradnai kegytemplom és kolostor megáldását huszonöt püspök – többek között Jakubinyi György gyulafehérvári érsek, Ioan Robu bukaresti érsek és Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, több mint száz pap, meghívottak százai, valamint a partiumi, illetve határ menti magyar egyházmegyek zarándokainak jelenlétében ünnepelték. Az ünnepségen részt vett Soltész Miklós, az Emberi Erőforrások Minisztériuma egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára és Hartmut Koschyk, a német szövetségi kormány kisebbségügyi megbízottja.

A szentmise főcelebránsa és szónoka Joachim Meisner bíboros, nyugalmazott kölni érsek, a pápa rendkívüli küldötte volt. Az ünnepi alkalomra zsúfolásig megtelt a templom és az azt körülölelő tér, ahol a résztvevők kivételükön kapcsolódhattak be a latin nyelven tartott szertartásba.

A szentmise elején Roos Márton temesvári megyéspüspök köszöntötte a jelenlévőket, és hálát adott a felújítás megvalósulásáért, majd Böcskei László nagyváradi megyéspüspök három nyelven (németül, magyarul és románul) felolvasta Ferenc pápa üzenetét.

A szentmise záróáldása után a templom előtti téren került sor a megújult templom

és egykori ferences kolostor megáldására. Az ünnepi áldás előtt köszöntőt mondott Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, a Magyar, Ioan Robu bukaresti érsek a Román, és Andreas Straub, a Német Püspöki Konferencia küldötte. Ezt követően az ünnepség zárásaként Meisner bíboros megáldotta a felújított épületegyüttest.

Az Arad megyei Lipa városához tartozó Máriaradna temploma a magyar Mária-kultusz egyik kiemelkedő helyszíne, a Dél-Alföld legfontosabb Szűzanya-kegyhelye. A kegyhely története a 16. századba nyúlik vissza. 1520-ban egy özvegyasszony emeltetett kápolnát a mai épületegyüttes helyén. Ezt a 17. század első harmadában felújították. 1668-ban Georg Vričonosa egy olaszországi nyomdából származó képet adományozott a kápolnát szolgáló szerzeteseknek, amely Máriát ábrázolja a kisdéddel. 1695-ben, a lippai vár ostromakor a törökök felgyújtották a kápolnát, ám a kép sértetlen maradt – tulajdonképpen ekkortól számítható a kegyhely története.

A zarándokhelyen található hátalábak hét nyelven közvetítik a hívek köszönetét, ugyanis a Temesvári Egyházmegyében, ahová Radna tartozik, a katolikusok többségét alkotó magyarok mellett nagy számban élnek román, német, cseh, bolgár, horvát és szlovák hívek is, és valamennyien közös otthonuknak érzik a kegyhelyet.

(MK)

ZARÁNDOKÚTON GALÍCIÁBAN

A Misszió Tours utazási iroda és a Katolikus Tábori Püspökség zarándoklatot szervezett augusztus 8. és 11. között az első világháború galíciai emlékhelyeire. A négy napos történelmi és kegyeleti zarándoklaton százan vettek részt.

A zarándokok az első világháborúban magyar szempontból fontossá vált galíciai városokat látogatták meg, valamint felkeresték és megkoszorúzták a hősi halált halt magyar katonák sírjait.

A zarándoklat első lengyelországi állomása az első világháború kiemelkedően fontos csatáinak városa, Przemyśl volt. A városban található Európa harmadik legnagyobb, eredeti állapotában 45 kilométeres erődrendszere, amelyet az első világháborúban 131 ezer fegyveres, köztük 60-70 ezer magyar katona védett. A zarándokok elmentek a városközponttól nem messzire fekvő köztemetővel közös hősi temetőbe, ahol megkoszorúzták az emléktáblát. A kereszt alatt tartották meg az első szentmisét, amelyet Bíró László püspök mellett a

zarándokokkal utazó Görbe László piarista szerzetes, a budai Szent Margit Gimnázium igazgatója koncelebrált. Vasárnap a város székesegyházában mutatott be szentmisét Bíró László tábori püspök.

A zarándokok innen Gorlicébe utaztak, majd felkeresték a századik évforduló alkalmából felújított huźnai katonai temetőt. A fakápolna előtt a lengyelek kis oltárt állítottak fel. A szentmise és a megemlékezés végén a látogatás emlékére a tábori püspök emléktáblát áldott meg.

Ezután a magyarsághoz sok szállal kötődő, „a legmagyarabb lengyel városnak” is nevezett Tarnówbá mentek, ahol felkeresték többek között Bem József mauzóleumát, valamint a Petőfi-parkot.

A limanowai katonai temetőben a hősi halált halt ezredparancsnok, Muhr Ottmár ezredes mauzóleumánál magyar, lengyel és latin nyelven bemutatott misével, az emlékmű megkoszorúzásával ért véget a zarándoklat.

Hautzinger Gyula

MAGYARKANIZSAI (DÉLVIDÉKI) IDŐSEK EGYHÁZI OTTHONA

Hosszú, fáradtságos és áldozatos munka után, örömmel és tisztelettel értesíti a magyarkanizsai Idősek Egyházi Otthona az Életünk olvasóit és egyben érdekeltjeit, hogy idős, beteg, vagy talán a magánytól szenvedő testvérei számára megnyitotta kapuit a Batthyaneum, és szeretettel várja az otthon által nyújtott szolgáltatást igénylők jelentkezését 2-3-4 ágyas apartmanokba.

Az otthon nevet nemcsak a tudatunkban szeretnénk használni és alkalmazni, hanem a mindennapok megélése során, a lelki gondozás mellett szeretettel és odafigyeléssel 24 órás orvosi és nővéri ápolást nyújtva a békét, nyugalmat igénylők számára. A Jóisten embertársak által ugyanúgy szereti idős és elaggott gyermekeit mint a legkisebbjeit, és szívére is öleli őket. Így szeretné bearanyozni szerető sugaraival mindennapi életüket.

Éppen ezért valósult meg ez az otthon, és ezek után várja a kedves jelentkezőket.

Minden információt általában 9–14 óráig a következő elérhetőségeken lehet megkapni:

Telefon: +38124/4877-006, **mobil:** +38164/349-5416 non-stop
martonosi plébánia: +38124/4-880-031, **mobil:** +38165/61-97410
E-mail: batthyaneum@stcable.net
Honlap: http://www.batthyaneum.org/

